

stiana hæc facere præcipit, si tamen absq, speciali incom-
modo nostro fieri potest; natura enim non patitur, ut alio-
rum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus
Cic. lib. 3. de offic. Sed potius natura æquum est, neminem
cum alterius damno, & jacturâ fieri locupletiores. *l. 14. de
condict. indebit. l. 206. de R. I.* Maxime cum is dolum malum
facere videatur, qui ex aliena jactura lucrum querat, *Vid. l.
66. ff. de condict. indebit.* quod adeo verum est, ut major favor
sit ejus, qui de damno evitando, quàm qui de lucro captan-
do certat *Vid. l. 8. ff. de jur. & facti ignorant.* Hanc dissentit Hugo
Grotius de jur. Bell. & P. lib. 2. c. 10. §. 2. n. 2.

TH. III.

Subiectum COMMODI INNOXII sunt, tam Majestas ipsa, Im-
peratores scilicet, Reges, & Principes, quorum augustissi-
ma benevolentia, & gratia, se in miseros subditos profunde
dit, quàm natura creata, seu entitas à supremo Ente in hunc
mundi oceanum producta, qui sunt homines, quorum prop-
ensus, & profusissimus animus erga reliquos concives ex-
stare debet. *Objectum* verò seu materia, circa quam, consti-
tuunt res omnes, ad victum & amictum pertinentes, quæ
tam sine Majestatis, seu veri subditorum Curatoris & defensoris
vero incommodo subditis, seu LIBERIS obvenire, quàm quæ
ab uno cive reliquis concivibus sine magna pernicie præsta-
ri possunt. *Formam* suppeditat actualis earum rerum conces-
sio, seu liberrimum variarum rerum exercitium, *Finis* deniq;
est vita salvatio, & totius corporis moralis conservatio.

TH. IV.

Quare primum principium hujus UTILITATIS INNOXIÆ est
tam Majestatis, quam privati erga respectivè subditum & con-
civem propensus & liberalis animus, juxta quem summè ini-
qum esset, si aliquem velimus prohibere, quò minus hoc
commodo